Lõppmärkusi. Tuletõrje sisemises elus ja asjaajamises on maksmas vali distsipliin ja mõnesugused traditsioonid, mida kindlasti peetakse kui kirjutamata seadust. Teenistuskohuste täitmisel maksab tingimusteta ülemuse käsu täitmine, kes vastutab oma tegude või käsutuste eest ülemjuhatuse ees. Tuletõrje teotseb põhikirjas kindlaks määratud raamides. Tuletõrje-meeskonna kohused ja ülesanded on täpsalt ära tähendatud kodukorras, mis omakorda toeb põhikirjale. Omaabi suhtes on tuletõrjes teotsemas haigekassa, kust meeskond, makstes igaaastast maksu, saab abi ning arstirohtu haiguse korral. Haigekassa saab ka osalist toetust tuletõrje peakassalt. Korrapidajate osakonnal on peale selle oma matusekassa. — 60 a. kestel, üle elades palju segaseid ja erakordseid aegu ja olles nii mõnigi kord, kas sisemiste konfliktide või välisvõimude surve tõttu äärmiselt kitsikus seisukorras — on Vabatahtliku Tuletõrje meeskond oma suuremas enamikus, juhitult vanust traditsioonidest, alati raskustest läbi võidelnud ja enesest lagunevat elementi eemaldades jäänud truuks oma valitud lipukirjule: „üks kõigi, kõik ühe eest."

Allikad: H. Lezius, Tuletõrje kroonika 1624.—1864. a. — Andmed tuletõrje arhiivist. — Tuletõrje protokollid ja aruanded. — W. Freymann, Tagasivaade Tartu Vabatahtl. Tuletõrje 60-aastasele tegevusele (Tartus, 1924).